

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 17552/2024
26.09.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Стефан Богдановић, адвокат из ..., против туженог ЈКП „Медиана“ Ниш, чији је пуномоћник Милош Стевановић, адвокат из ..., накнаде штете, одлучујући о ревизији туженг изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2039/2023 од 06.03.2024. године, у седници одржаној 26.09.2024. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2039/2023 од 06.03.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2039/2023 од 06.03.2024. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 2039/2023 од 06.03.2024. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Нишу П 28163/21 од 27.01.2023. године, у усвајајућем делу става првог изреке, којим је обавезан тужени да тужиоцу, на име накнаде материјалне штете у виду измакле користи због немогућности коришћења кат.парц. .. КО Ниш- Бубањ и кат.парц. .. КО Ниш-Бубањ за 2016, 2017. и 2018. годину, закључно са 30.11.2018. године исплати укупан износ од 526.883,00 динара, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате, као и у ставу другом изреке којим је обавезан тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 174.628,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Правноснажном пресудом, након оцене неоснованости истакнутих приговора недостака активне и пасивне легитимације, применом материјалног права из одредби

Закона о основама својинскоправних односа, Закона о облигационим односима и Закона о комуналним делатностима, обавезан је тужени да тужиоцу накнади материјалну штету у виду измакле користи у 2016, 2017. и 2018. години у износу утврђеном из налаза и мишљења судског вештака пољопривредне струке, због немогућности коришћења кат.парц. .. КО Ниш- Бубањ и кат.парц. .. КО Ниш-Бубањ, које су тужилац и његов правни претходник пре формирања градске депоније користили у пољопривредне сврхе и остваривали приходе од пољопривредних производа, а што уназад 15 година, па и у спорном периоду, услед загађености парцела штетним имисијама које долазе са депонија, нису били у могућности да остваре. Одговорност туженог произлази из чињенице да је тужени правно лице – јавно комунално предузеће основано Одлуком Скупштине града Ниша ради обављања послова од општег интереса, односно послова комуналне делатности на подручју града Ниша. Послови комуналне делатности у које спадају и управљање комуналним отпадом, његово сакупљање, одвожење, третман и безбедно одлагање, као и управљање, санирање и затварање депоније, ближе су уређени одредбама Закона о комуналним делатностима и Статутом туженог. Изведеним доказима је утврђено да тужени није адекватно обављао поверене послове, те није безбедно одлагао отпад, одржавао и санирао депонију, па је услед штетних имисија са депоније која је у надлежности туженог и њиховим ширењем на парцелу коју користи тужилац проузрокована штета.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване одлуке нижестепених судова, Врховни суд је оценио да су нижестепене одлуке у складу са праксом и правним ставовима израженим у одлукама Врховног суда, због чега нема услова за одлучивање у ревизији као изузетно дозвољеној, а ради разматрања правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Тужени није уз ревизију доставио правноснажне пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој или битно сличној чињенично - правној ситуацији, при чему правилна примена права у споровима са тужбеним захтевом, као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања

Из наведених разлога, Врховни суд је применом члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011...10/2023, у даљем тексту: ЗПП) одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5., у вези члана 403. став 3. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП је прописано да ревизија није дозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. ст. 1.и 3.).

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 04.12.2018. године. Вредност предмета спора је 526.883,00 динара.

Како у конкретном случају вредност предмета спора побијеног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то ревизија није дозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке овог решења.

**Председник већа - судија
Бранка Дражић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић